

Bruksela, 21 kwietnia 2022 r.
(OR. pl)

8333/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0111 (COD)

PECHE 131
CODEC 519

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	21 kwietnia 2022 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 171 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/2107 ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńcyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenie (UE) .../2022 ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńcyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 171 final.

Zał.: COM(2022) 171 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.4.2022 r.
COM(2022) 171 final

2022/0111 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2107 ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenie (UE) .../2022 ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Na podstawie decyzji Rady 86/238/EWG¹ Unia jest od dnia 14 listopada 1997 r. jedną z umawiających się stron Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego („konwencja ICCAT”).

Głównym celem wniosku jest wdrożenie do prawa Unii zmian w środkach dotyczących ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjętych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego („ICCAT”) na jej dorocznych posiedzeniach w latach 2006, 2016, 2017, 2018, 2019 i 2021.

Dzięki ustanowieniu ICCAT konwencja ICCAT zapewnia ramy dla współpracy regionalnej w zakresie ochrony tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz zarządzania nimi w Oceanie Atlantyckim i morzach przyległych.

ICCAT jest upoważniona do przyjmowania wiążących dla umawiających się stron decyzji („zalecenia”) w zakresie ochrony zasobów, które podlegają jej kompetencji, i zarządzania nimi. Zalecenia te są skierowane zasadniczo do umawiających się stron konwencji, ale nakładają również obowiązki na operatorów (np. kapitanów statków). Mają one zastosowanie wyłącznie do obszaru konwencji ICCAT, obejmującego morze pełne i wyłączone strefy ekonomiczne umawiających się stron.

Art. VIII ust. 2 konwencji ICCAT stanowi, że zalecenia ICCAT stają się skuteczne w odniesieniu do wszystkich umawiających się stron sześć miesięcy po dacie powiadomienia o nich przez Komisję ICCAT, a umawiające się strony są zobowiązane do ich wdrożenia.

Art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że UE przyczynia się do ścisłego przestrzegania prawa międzynarodowego. Obejmuje to zgodność ze środkami ICCAT dotyczącymi zarządzania, ochrony i kontroli.

Rozporządzeniem (UE) 2017/2107² wdrożono do prawa Unii środki zarządzania, ochrony i kontroli ICCAT zgodnie z zaleceniami ICCAT. Niniejszy wniosek obejmuje szereg zmian wprowadzonych zaleceniami ICCAT, które przyjęto w latach 2006, 2016, 2017, 2018 oraz 2019 i które należy wdrożyć do prawa Unii.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek jest spójny z rozporządzeniem (UE) 2017/2107 i zmienia je zgodnie z najnowszymi zaleceniami ICCAT dotyczącymi środków jeszcze niewdrożonych do prawa Unii i dotyczących: tuńczyków tropikalnych, tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku, żaglicy, marlina błękitnego i białego, raportowania danych dotyczących żaglicowatych, rekinów ostronosych, a także zdrowia i bezpieczeństwa obserwatorów w programach obecności obserwatorów regionalnych ICCAT, obowiązków obserwatorów naukowych oraz aktualizacji wykazu gatunków ICCAT. Ponadto wniosek zawiera zmianę –

¹ Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33.

² Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1.

wykraczającą poza zakres rozporządzenia (UE) 2017/2107 – do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 2016/1627³.

Wniosek jest spójny z częścią VI (polityka zewnętrzna) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013⁴ w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, która stanowi, że Unia utrzymuje zewnętrzne stosunki w zakresie rybołówstwa zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami i celami polityki. Obejmuje to aktywne wspieranie działań organizacji międzynarodowych zajmujących się rybołówstwem, w tym regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) oraz wnoszenie wkładu w te działania, również za pośrednictwem Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa, a także współpracę z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się rybołówstwem, w tym regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, w celu poprawy przestrzegania przepisów.

Wniosek stanowi uzupełnienie rozporządzenia (UE) 2017/2403⁵ w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi, które stanowi, że unijne statki rybackie podlegają specjalnym upoważnieniom do połowów wydawanym przez RFMO. Wniosek uzupełnia również rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008⁶ w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, przewidujące włączenie wykazu ICCAT dotyczącego nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowy NNN) do unijnego wykazu statków NNN.

Niniejszy wniosek nie obejmuje uprawnień do połowów przyznawanych UE co roku przez ICCAT. Zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przyjmowanie środków dotyczących ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych, jak również dotyczących ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów stanowi prerogatywę Rady.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z innymi politykami Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 43 ust. 2 TFUE, ponieważ zawiera postanowienia niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii (art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE). Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

³ Wniosek nie został jeszcze przyjęty przez współprawodawców – COM(2019) 619 final z 28.11.2019.

⁴ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁵ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

⁶ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- **Proporcjonalność**

Celem wniosku jest zapewnienie, aby zobowiązania Unii wobec ICCAT zostały spełnione bez wykraczania poza zakres konieczny do osiągnięcia tego celu.

- **Wybór instrumentu**

Wybrany instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zarówno w okresie poprzedzającym posiedzenia ICCAT, na których zalecenia te są przyjmowane, jak i podczas negocjacji prowadzonych na dorocznym posiedzeniu ICCAT prowadzono konsultacje z ekspertami krajowymi oraz przedstawicielami branżowymi z państw członkowskich UE.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Niniejszy wniosek wdraża do prawa Unii zalecenia ICCAT, które przyjęto w porozumieniu z komisjami stałymi ICCAT ds. doradztwa naukowego i kontrolnego.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy. Niniejszy wniosek wdraża do prawa Unii zalecenia ICCAT, które są wiążące dla umawiających się stron.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek nie jest powiązany ze sprawnością regulacyjną i uproszczeniem (REFIT).

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek nie ma wpływu na ochronę praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Wniosek zawiera szereg przepisów wynikających z zaleceń ICCAT: (i) definicje: statków pomocniczych i urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, wystawienia na urządzeniu do sztucznej koncentracji ryb (FAD), obiektu dryfującego i boi w użyciu zgodnie z zaleceniem ICCAT 19-02; (ii) ograniczenia zdolności połowowej w zakresie tuńczyków tropikalnych oraz zakaz odrzutów przez sejnery, które to przepisy należy wprowadzić do prawa Unii zgodnie z zaleceniem ICCAT 17-01; (iii) nowe przepisy dotyczące rozmieszczania FAD i obecności obserwatorów zgodnie z zaleceniem ICCAT 19-02; (iv) przepisy dotyczące tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku zgodnie z zaleceniami ICCAT 16-06 i 16-07, w tym przepisy dotyczące przenoszenia kwot, a także przenoszenia kwot w przypadku włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego zgodnie z zaleceniami ICCAT 17-02 i 17-03; (v) przepisy w sprawie gromadzenia danych dotyczących żaglicowatych zgodnie z zaleceniami ICCAT 16-11, 18-05 i 19-05; oraz (vi) przepisy dotyczące przenoszenia kwot w przypadku opastuna zgodnie z zaleceniem ICCAT 21-01.

W odniesieniu do rekinów wniosek zawiera zaktualizowane przepisy w sprawie rekina ostronosego oraz gromadzenia danych dotyczących rekinów zgodnie z zaleceniami ICCAT 19-06, 19-07 i 19-08. Ponadto w związku z zaleceniami ICCAT (16-14, 16-15, 18-10, 19-10) wniosek zawiera przepisy dotyczące częstotliwości przekazywania danych przez sejnery, nowe przepisy dotyczące prowadzonego przez ICCAT rejestru statków transportowych, a także obowiązki państw członkowskich dotyczące przebywania obserwatorów na statkach w ramach programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT, w tym minimalnej obecności obserwatorów.

Zalecenie ICCAT 19-02 dotyczące obowiązków obserwatorów naukowych wymaga aktualizacji rozporządzenia 2017/2107, w tym w zakresie obecności obserwatorów. Wniosek zawiera również obowiązki dotyczące obserwacji statków zgodnie z zaleceniem ICCAT 19-09 oraz nazwy nowych gatunków podlegających kompetencji ICCAT w celu zmiany załącznika I do rozporządzenia (UE) 2017/2107 w związku z zaleceniem ICCAT 19-01.

Ponadto we wniosku proponuje się zmianę rozporządzenia w sprawie wieloletniego planu w zakresie tuńczyka błękitnopłetwego poprzez wprowadzenie corocznej deklaracji państw członkowskich dotyczących przenoszenia ryb i dodanie przepisów w sprawie umieszczania w sadzach, zgodnie z zaleceniem ICCAT 06-07, a także przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku opastuna zgodnie z zaleceniem ICCAT 21-01.

We wniosku proponuje się również zmianę uprawnień Komisji do zmiany rozporządzenia (UE) 2017/2107 w następstwie kolejnych zmian przyjętych przez ICCAT w odniesieniu do następujących kwestii: (i) ograniczenie zdolności połowowej w zakresie tuńczyków tropikalnych i raportowanie rocznego planu połowowego dotyczącego zdolności połowowej; (ii) przenoszenie kwot na kolejny rok w przypadku opastuna, tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku oraz włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego; (iii) plany zarządzania dotyczące urządzeń do sztucznej koncentracji ryb; (iv) liczba boi instrumentalnych; (v) wymogi dotyczące FAD; (vi) informacje, które statki mają przekazywać w odniesieniu do urządzeń do sztucznej koncentracji ryb; (vii) okresy, w których obowiązuje zakaz stosowania FAD; (viii) ograniczenia liczby statków połowiących tuńczyka białego w północnym Atlantyku; (ix) plan zarządzania włócznikiem

północnoatlantyckim; (x) warunki zezwalania na połów i zatrzymywanie rekinów ostronosych; (xi) wymogi mające na celu maksymalizację przeżywalności żółwi morskich; (xii) minimalny poziom obecności obserwatorów i pomiar tego poziomu; oraz (xiii) wykaz gatunków ICCAT.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2107 ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenie (UE) .../2022 ustanawiające wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od czasu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107² Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) przyjęła na swoich dorocznych posiedzeniach w latach 2017, 2018, 2019 i 2021 szereg prawnie wiążących środków na rzecz ochrony zasobów ryb podlegających jej kompetencji. Ponadto UE nie wdrożyła jeszcze prawnie wiążących środków przyjętych na dorocznym posiedzeniu ICCAT w 2006 r. dotyczących hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego.
- (2) Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) 2017/2107 w celu wdrożenia do prawa Unii środków ICCAT dotyczących tuńczyków tropikalnych, północnego i południowego tuńczyka białego, żaglicy, marlina błękitnego i białego, raportowania danych dotyczących żaglicowatych, rekinów ostronosych, a także środków w zakresie programu obecności obserwatorów, obowiązków obserwatorów naukowych oraz zaktualizowanego wykazu gatunków ICCAT.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2107 z dnia 15 listopada 2017 r. ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze konwencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) oraz zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001, (WE) nr 1984/2003 i (WE) nr 520/2007 (Dz.U. L 315 z 30.11.2017, s. 1).

- (3) Należy zmienić rozporządzenie (UE) XX/2022³ w celu wdrożenia do prawa Unii przepisów w sprawie corocznej deklaracji dotyczącej przenoszenia, składanej przez państwa członkowskie, w których prowadzona jest hodowla lub tucz, oraz niektórych obowiązków w zakresie umieszczania w sadzach.
- (4) Niektóre przepisy zaleceń ICCAT prawdopodobnie zostaną zmienione na kolejnych dorocznych posiedzeniach ICCAT ze względu na wprowadzenie nowych środków technicznych i zarządzania w odniesieniu do połowów regulowanych konwencją ICCAT. W celu szybkiego wdrożenia do prawa Unii przyszłych zmian w zaleceniach ICCAT, przed rozpoczęciem okresu połowu, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do następujących aspektów: ograniczenie zdolności połowowej w zakresie tuńczyków tropikalnych i raportowanie rocznego planu połowowego dotyczącego zdolności połowowej; przenoszenie kwot na kolejny rok w przypadku opastuna, tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku oraz włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego; plany zarządzania dotyczące urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD); liczba boi instrumentalnych; wymogi dotyczące FAD; informacje, które statki mają przekazywać w odniesieniu do urządzeń do sztucznej koncentracji ryb; okresy, w których obowiązuje zakaz stosowania FAD; ograniczenia liczby statków połowiących tuńczyka białego w północnym Atlantyku; plan zarządzania włócznikiem północnoatlantyckim; warunki zezwalania na połów i zatrzymywanie rekinów ostronosych; wymogi mające na celu maksymalizację przeżywalności żółwi morskich; minimalny poziom obecności obserwatorów i pomiar tego poziomu; oraz zmiany wykazu gatunków ICCAT.
- (5) Zgodnie z zaleceniem ICCAT 21-01 liczba statków pomocniczych wspierających sejnery nie powinna przekroczyć liczby odnotowanej w czerwcu 2020 r. Takie zastosowanie z mocą wsteczną nie ma wpływu na zasadę pewności prawa i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) 2017/2107 oraz XX/2022,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzenia (UE) 2017/2107

W rozporządzeniu (UE) 2017/2107 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w pkt 20 dodaje się zdanie w brzmieniu:
- „ oraz rozmieszczanie, obsługę i usuwanie urządzenia do sztucznej koncentracji ryb;”;

³ Wniosek nie został jeszcze przyjęty przez współprawodawców – COM(2019) 619 final z 28.11.2019.

b) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) »urządzenie do sztucznej koncentracji ryb« (FAD) oznacza obiekt, konstrukcję lub urządzenie o stałym, półstałym lub tymczasowym charakterze z dowolnego materiału, wytworzone przez człowieka lub naturalne, rozmieszczone lub monitorowane, które wykorzystuje się do koncentracji ryb w celu późniejszego połowu. FAD mogą być zakotwiczone (aFAD) albo dryfujące (dFAD);”;

c) dodaje się pkt 30 w brzmieniu:

„30) »wystawienie na FAD« oznacza wystawienie narzędzia połowowego wokół ławicy tuńczyka związanej z FAD;”;

d) dodaje się pkt 31 w brzmieniu:

„31) »obiekt dryfujący« (FOB) oznacza każdy naturalny lub sztuczny obiekt pływający (tj. powierzchniowy lub podpowierzchniowy), który nie może poruszać się samodzielnie;”;

e) dodaje się pkt 32 w brzmieniu:

„32) »boja w użyciu« oznacza każdą boję instrumentalną, uprzednio aktywowaną, włączoną i wykorzystywaną na morzu, która przesyła dane dotyczące lokalizacji oraz inne dostępne informacje, takie jak szacunki echosondy;”;

f) dodaje się pkt 33 w brzmieniu:

„33) »żaglicowate« oznaczają gatunki z rodziny *Istiophoridae* zarządzane przez ICCAT.”;

2) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Ograniczenie zdolności połowowej w zakresie tuńczyków tropikalnych

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie przedstawiają roczny plan dotyczący zdolności połowowej/połowów.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich ogólna zdolność połowowa we flocie takłowców i sejnów była zarządzana zgodnie z rocznymi planami dotyczącymi zdolności połowowej/połowów, w szczególności w celu ograniczenia połowów tuńczyków tropikalnych, zgodnie z limitami połowowymi ustanowionymi na podstawie prawa Unii.
3. Państwa członkowskie nie zwiększają liczby statków pomocniczych wspomagających sejnery w stosunku do liczby odnotowanej w czerwcu 2020 r.

4. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji daty wykorzystania całego limitu połowowego w odniesieniu do gatunków tuńczyków tropikalnych. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje Sekretariatowi ICCAT.

5. W przypadku sejneryów unijnych i dużych taklowców unijnych (długość całkowita co najmniej 20 m) państwa członkowskie co miesiąc zgłaszają Komisji połowy tuńczyków tropikalnych, a po wykorzystaniu 80 % limitów połowowych zgłaszają takie połowy co tydzień.”;

3) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Zakaz odrzutów tuńczyków tropikalnych złowionych przez sejnery unijne

1. Sejnery unijne, które są upoważnione do połowów tuńczyków tropikalnych, zatrzymują na statku, wyładowują lub przeładowują do portu wszystkie złowione tuńczyki tropikalne, z wyjątkiem przypadków opisanych w ust. 3.

2. Żadne tuńczyki tropikalne złowione przez sejnery unijne nie mogą być odrzucane podczas wystawienia po całkowitym zamknięciu sieci i po wyciągnięciu ponad połowy sieci. Jeżeli w trakcie zamykania lub wyciągania sieci wystąpi problem techniczny, który uniemożliwia zastosowanie tej zasady, załoga dokłada wszelkich starań w celu jak najszybszego uwolnienia tuńczyków do wody.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 tuńczyk tropikalny może zostać odrzucony w następujących przypadkach:

a) jeżeli kapitan statku stwierdzi, że złowione tuńczyki tropikalne uległy zaplątaniu lub zmiążdżeniu w okrężnicy; lub zostały uszkodzone w wyniku ataku drapieżników; lub padły i uległy rozkładowi w sieci z powodu awarii narzędzia połowowego, która uniemożliwiła normalne czynności polegające na wyciągnięciu sieci, połowie i uwolnieniu żywych ryb;

b) jeżeli kapitan statku stwierdzi, że tuńczyki tropikalne zostały złowione podczas ostatniego wystawienia w rejsie połowowym i nie ma wystarczającej pojemności ładunkowej, by przechowywać tuńczyki złowione podczas tego zaciągu. Ryby te można odrzucić tylko wtedy, gdy możliwe jest uwolnienie żywego tuńczyka i pod warunkiem, że nie prowadzi się żadnej innej operacji połowowej do czasu wyładunku lub przeładunku tuńczyków znajdujących się na statku.

4. Kapitan statku rybackiego zgłasza wszystkie zaobserwowane odrzuty państwom członkowskim bandery. Państwa członkowskie przesyłają Komisji sprawozdania dotyczące odrzutów jako część danych w ramach zadania I i II.”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów tuńczyków

tropikalnych, w tym statki pomocnicze, nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wylądowywać tuńczyków tropikalnych z obszaru konwencji ICCAT ani udzielać jakiegokolwiek rodzaju wsparcia dla tych działań, w tym rozmieszczania i usuwania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb lub boi. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów tuńczyków tropikalnych na podstawie art. 6 niniejszego rozporządzenia, mogą dokonywać przyłowu tuńczyków tropikalnych zgodnie z maksymalnym limitem przyłowów na statku ustanowionym dla takich statków. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla swoich statków oraz informacje na temat sposobu, w jaki zapewniają one przestrzeganie limitu.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji wykaz upoważnionych statków pływających pod ich banderą, które w poprzednim roku kalendarzowym prowadziły połowy tuńczyków tropikalnych na obszarze konwencji ICCAT lub udzielały jakiegokolwiek rodzaju wsparcia dla działalności połowowej (statki pomocnicze). W przypadku sejnerów wykaz ten obejmuje również statki pomocnicze, które wspierały działalność połowową, niezależnie od ich bandery. Do dnia 31 lipca każdego roku Komisja zgłasza do sekretariatu ICCAT wykazy otrzymane od państw członkowskich.”;

6) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Niewykorzystane i przekroczone ilości w przypadku opastuna

1. Każdą niewykorzystaną część lub przekroczenie rocznej kwoty/limitu połowowego danego państwa członkowskiego można dodać do odpowiedniej kwoty/limitu połowowego lub odjąć od odpowiedniej kwoty/limitu połowowego w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do opastuna.

2. Maksymalna niewykorzystana ilość, jaką państwo członkowskie może przenieść w danym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w danym roku przez ICCAT.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w danym okresie na każdy statek przypadało nie więcej niż aktywnych 300 FAD z bojami w użyciu.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Liczba FAD z bojami w użyciu zostanie sprawdzona poprzez weryfikację rachunków telekomunikacyjnych. Weryfikacje takie przeprowadzane są przez właściwe organy państwa członkowskiego.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Państwa członkowskie mogą zezwolić swoim sejnierom na wystawianie narzędzi przy obiektach dryfujących, pod warunkiem że na statku rybackim znajduje się obserwator albo funkcjonujący elektroniczny system monitorowania, który jest w stanie zweryfikować rodzaj wystawienia, skład gatunkowy i przekazywanie informacji na temat działalności połowowej Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki.”;

8) art. 10 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy stosowaniu lub projektowaniu FAD państwa członkowskie zapewniają:

a) aby wszystkie rozmieszczone FAD uniemożliwiały oplatanie zgodnie z wytycznymi zawartymi w załączniku 5 do zalecenia 19-02;

b) aby wszystkie FAD były wykonane z materiałów ulegających biodegradacji, w tym z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, z wyjątkiem materiałów wykorzystywanych do budowy boi śledzących FAD.

3. Państwa członkowskie co roku składają sprawozdania na temat kroków podjętych w celu zapewnienia zgodności z ust. 2 w swoich planach zarządzania dotyczących FAD.”;

9) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) opis obiektu lub identyfikator FAD (tj. oznakowanie FAD i identyfikator boi lub wszelkie informacje umożliwiające identyfikację właściciela);”;

b) dodaje się pkt 2 lit. g) w brzmieniu:

„g) identyfikator boi .”;

c) pkt 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) identyfikator FAD (tj. identyfikator FAD i identyfikator boi).”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Unijne statki rybackie prowadzą aktualizowany co miesiąc wykaz rozmieszczonych FAD w podziale na prostokąty statystyczne 1°x1°, zawierający co najmniej informacje określone w załączniku III.”;

10) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) liczba i rodzaj pław/boi (np. radiopława, tylko sonar, sonar z echosondą) rozmieszczonych w każdym miesiącu w podziale na prostokąty statystyczne 1°x1°”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) średnia liczba pław/boi aktywowanych i dezaktywowanych w każdym miesiącu, stosowanych przez każdy statek”;

c) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) średnia liczba utraconych FAD z aktywnymi bojami w miesiącu”;

d) dodaje się lit. f) i g) w brzmieniu:

„f) połowy dokonane przez sejnery i klipry tuńczykowe, nakład połowowy i liczba zestawów (w przypadku okrężnic) w podziale na rodzaje połowów (ławice związane z obiektami dryfującymi i połowy swobodnie pływające ławice) zgodnie z wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania II (tj. w odniesieniu do prostokątów statystycznych 1°x1° i miesięcznie);

g) jeżeli działalność sejnerów prowadzona jest w powiązaniu z kliprami tuńczykowymi – połowy i nakład połowowy sejnerów powiązanych z kliprami tuńczykowymi zgodnie z danymi w ramach zadania I i wymogami dotyczącymi danych w ramach zadania II.”;

11) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Obecność obserwatorów i zakaz rozmieszczania FAD w związku z ochroną ryb młodocianych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich statki nie rozmieszczały dryfujących FAD w okresie 15 dni przed rozpoczęciem okresów zamkniętych ustanowionych na mocy prawa Unii.

2. Państwa członkowskie, których statki prowadzą ukierunkowane połowy tuńczyków tropikalnych:

a) w odniesieniu do takłowców o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 20 metrów zapewniają obecność obserwatorów na poziomie co najmniej 10 % nakładu połowowego do 2022 r., poprzez obecność na statku obserwatora zgodnie z załącznikiem IV za pośrednictwem elektronicznego systemu monitorowania;

b) w odniesieniu do sejnerów zapewniają obecność obserwatorów na poziomie 100 % nakładu połowowego, poprzez obecność obserwatora na statku zgodnie z załącznikiem IV lub za pośrednictwem zatwierdzonego elektronicznego systemu monitorowania;

c) do dnia 30 kwietnia przekazują informacje zebrane przez obserwatorów lub elektroniczny system monitorowania w poprzednim roku sekretariatowi ICCAT oraz Stałemu Komitetowi ICCAT ds. Badań Naukowych i Statystyki, z uwzględnieniem wymogów poufności.”;

12) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Wykrywanie połowów NNN

Jeżeli sekretarz wykonawczy ICCAT powiadomi Komisję o domniemanym naruszeniu przez unijne statki rybackie przepisów art. 7 ust. 2 lub art. 14 ust. 1 lub art. 14 ust. 2, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie bandery. To państwo członkowskie niezwłocznie bada sytuację oraz – jeżeli statek prowadzi połowy przy wykorzystaniu obiektów, które mogą wpływać na koncentrację ryb, w tym FAD, podczas okresu zamkniętego – nakazuje, aby statek wstrzymał połowy i, jeżeli to konieczne, niezwłocznie opuścił obszar. Dane państwo członkowskie bandery niezwłocznie informuje Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i wprowadzonych w związku z nim środkach. Komisja przekazuje te informacje państwu nadbrzeżnemu i sekretarzowi wykonawczemu ICCAT.”;

13) tytuł rozdziału II otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ II

Tuńczyk biały w północnym i południowym Atlantyku”;

14) dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Szczególne upoważnienia dla statków łowczych do połowów na skalę przemysłową połowiących tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów, zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2017/2403⁴, statkom łowczym do połowów na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą w odniesieniu do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku na obszarze konwencji ICCAT.

2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyładowywać tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku z obszaru konwencji ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku na podstawie ust. 1, mogą dokonywać przyłowu tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku zgodnie z maksymalnym limitem przyłowów na statku ustanowionym dla takich statków. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla swoich statków.”;

15) dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Artykuł 17b

Niewykorzystane i przekroczone ilości w przypadku tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku

1. Każdą niewykorzystaną część lub przekroczenie rocznej kwoty/limitu połowowego danego państwa członkowskiego można dodać do odpowiedniej kwoty/limitu połowowego lub odjąć od odpowiedniej kwoty/limitu połowowego w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku.

2. Maksymalna niewykorzystana ilość, jaką państwo członkowskie może przenieść w danym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w danym roku przez ICCAT.”;

16) dodaje się art. 17c w brzmieniu:

„Artykuł 17c

Rejestr połowów tuńczyka białego w południowym Atlantyku

Państwa członkowskie, których statki połowią tuńczyka białego w południowym Atlantyku, zgłaszają sekretariatowi ICCAT dokładne i potwierdzone połowy tuńczyka białego w południowym Atlantyku jako część danych w ramach zadań I i II, o których mowa w art. 50.”;

17) dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Szczególne upoważnienia dla statków łowczych do połowów na skalę przemysłową połowiących włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego

1. Państwa członkowskie wydają upoważnienia do połowów, zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) 2017/2403, statkom łowczym do połowów na skalę przemysłową pływającym pod ich banderą w odniesieniu do połowów włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego na obszarze konwencji ICCAT.

2. Statki rybackie do połowów na skalę przemysłową niewpisane do rejestru ICCAT dotyczącego statków upoważnionych do połowów włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, transportować, przekazywać, przetwarzać ani wyladowywać włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego z obszaru konwencji ICCAT. W takich przypadkach nie ma zastosowania art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

3. Unijne statki rybackie, które nie są upoważnione do połowów włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego na podstawie ust. 1, mogą dokonywać przyłowu włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego zgodnie z maksymalnym limitem przyłowów na statku ustanowionym dla takich statków. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji – w ramach sprawozdania rocznego – maksymalny limit przyłowów dozwolony dla swoich statków.”;

18) dodaje się art. 18b w brzmieniu:

„Artykuł 18b

Niewykorzystany połów włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego

1. Każdą niewykorzystaną część rocznej kwoty/limitu połowowego danego państwa członkowskiego można dodać do odpowiedniej kwoty/limitu połowowego w trakcie roku objętego korektą lub przed tym rokiem zgodnie z obowiązującymi zaleceniami ICCAT w odniesieniu do włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego.

2. Maksymalna niewykorzystana ilość włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego, jaką państwo członkowskie może przenieść w danym roku, nie może przekroczyć ilości dozwolonej w danym roku przez ICCAT.”;

19) tytuł rozdziału IV otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ IV

***Żaglica, marlin błękitny, marlin biały i *Tetrapturus georgii**”;**

20) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27a

Uwalnianie złowionego żywego marlina błękitnego, marlina białego i *Tetrapturus georgii*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie, które wykorzystały 80 % kwoty, zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą uwalniały wszystkie okazy marlina błękitnego (*Makaira nigricans*), marlina białego (*Tetrapturus albidus*) oraz *Tetrapturus georgii*, które są żywe w momencie wciągnięcia na statek.

2. Unijne taklowce do połowów pelagicznych i unijne sejnery niezwłocznie uwalniają marlina błękitnego i marlina białego/*Tetrapturus georgii*, które są żywe w momencie wciągnięcia sieci, z należyтым uwzględnieniem bezpieczeństwa członków załogi, w sposób, który powoduje jak najmniejsze szkody i maksymalizuje przeżywalność po uwolnieniu.

3. Państwa członkowskie zachęcają do wdrażania minimalnych norm dotyczących procedur bezpiecznego obchodzenia się z rybami i uwalniania żywych ryb, określonych w załączniku 1 do zalecenia 19-05, poprzez opracowanie wytycznych dla swojej floty. Na statkach rybackich znajdują się w łatwo dostępnym dla załogi miejscu podnośnik, obcinak, oczyszczacz haków i przecinak do lin, które umożliwiają bezpieczne uwalnianie złowionych żywych marlinów.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby kapitan i członkowie załogi ich statków rybackich byli odpowiednio przeszkoleni w zakresie odpowiednich technik ograniczania uszkodzeń, identyfikacji, traktowania i uwalniania ryb, by znali te techniki i je stosowali, a także by posiadali na statku wszystkie urządzenia niezbędne do uwalniania marlinów zgodnie z minimalnymi normami dotyczącymi procedur bezpiecznego obchodzenia się z marlinami, określonymi w załączniku 1 do zalecenia 19-05, poprzez opracowanie wytycznych dla swojej floty.

5. W połowach na obszarze konwencji ICCAT państwa członkowskie starają się zminimalizować śmiertelność marlinów/*Tetrapturus georgii* po uwolnieniu.

6. Państwa członkowskie mogą zezwolić swoim taklowcom pelagicznym i sejnerom na połowy i zatrzymywanie na statku, przeładunek lub wyładunek martwych osobników marlina błękitnego i marlina białego/*Tetrapturus georgii*, w granicach przysługującego im limitu dotyczącego wyładunku.”;

21) w art. 29 dodaje się ust. 5;

„5. W połowach rekreacyjnych wszelkie wypuszczone ryby są uwalniane w sposób powodujący jak najmniejsze szkody.”;

22) dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„*Artykuł 29a*

Gromadzenie danych dotyczących żaglicy

Państwa członkowskie gromadzą dane dotyczące połowów żaglicy, w tym żywych i martwych odrzutów, i co roku przekazują te dane w ramach zadania I i II w celu wsparcia procesu oceny stad.”;

23) dodaje się art. 29b w brzmieniu:

„*Artykuł 29b*

Gromadzenie danych i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie wdrażają programy gromadzenia danych, które zapewniają przekazywanie ICCAT dokładnych danych dotyczących połowu, nakładu połowowego, wielkości i odrzutów w przypadku żaglicowatych, w pełnej zgodności z wymogami ICCAT dotyczącymi przekazywania danych w ramach zadania I i II.
2. Zgodnie z załącznikiem 1 do zalecenia 18-05 państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje arkusze kontroli wdrażania przepisów dotyczących żaglicowatych, w tym informacje na temat działań, które podjęły na szczeblu krajowym w celu monitorowania połowów oraz ochrony żaglicowatych i zarządzania nimi.
3. Niezgłoszenie danych w ramach zadania I, w tym martwych odrzutów, w odniesieniu do marlina błękitnego i marlina białego/*Tetrapturus georgii* zgodnie z zaleceniami ICCAT 01-16 i 11-15 skutkuje zakazem zatrzymywania tych gatunków.”;

24) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Rekiny ostronose (Isurus oxyrinchus)

1. Unijne statki rybackie niezwłocznie uwalniają rekiny ostronose w północnym Atlantyku w sposób, który powoduje najmniejsze szkody, z należytym uwzględnieniem bezpieczeństwa członków załogi.
2. Niezależnie od przepisów ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić swoim statkom na połowy i zatrzymywanie na statku, przeładunek lub wyładunek rekina ostronosego w północnym Atlantyku, pod warunkiem że:
 - (i) rekin ostronosy jest martwy w momencie przyciągnięcia do burty w celu wciągnięcia na statek;
 - (ii) zatrzymanie rekina ostronosego nie powoduje przekroczenia średniego wyładunku rekina ostronosego przez statek rybacki podczas przebywania na statku obserwatora, co jest weryfikowane przez obowiązkowe dzienniki połowowe i inspekcje wyładunków przeprowadzane na podstawie oceny ryzyka.
3. Ponadto w przypadku statków o długości większej niż 12 m państwa członkowskie mogą zezwolić swoim statkom na połów i zatrzymywanie na statku, przeładunek lub wyładunek rekina ostronosego w północnym Atlantyku tylko wtedy, gdy oprócz warunków przewidzianych w ust. 2:
 - a) na statku znajduje się albo obserwator albo funkcjonujący elektroniczny system monitorowania mogący rozpoznać, czy dany osobnik jest żywy czy martwy;

b) obserwator gromadzi dane dotyczące liczby zahaczanych osobników, długości ciała, płci, stanu, dojrzałości (faktu, czy osobnik jest w ciąży, i liczebności potomstwa) oraz masy produktów dla każdego złowionego rekina ostronosego, jak również nakładu połowowego; oraz

c) jeżeli nie zatrzymuje się rekina ostronosego, obserwator rejestruje liczbę martwych odrzutów i żywych uwolnień lub szacuje się ją na podstawie zapisów elektronicznego systemu monitorowania.

4. Zachęca się również obserwatora do pobierania próbek biologicznych, takich jak tkanki mięśniowe (w celu identyfikacji stada), narząd rozrodczy z zarodkiem (w celu identyfikacji cyklu ciąży i zdolności reprodukcyjnej) oraz kręgi (w celu oszacowania krzywej wzrostu). Próbki biologiczne pobrane przez obserwatora powinny zostać przeanalizowane przez zainteresowane państwa członkowskie, a wyniki Komisja powinna przekazać Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki.

5. Państwa członkowskie zgłaszają również Komisji liczbę martwych odrzutów i żywych uwolnień rekina ostronosego w północnym Atlantyku, szacowaną na podstawie całkowitego nakładu połowowego odnośnych flot, z wykorzystaniem danych zgromadzonych w ramach programów obecności obserwatorów lub innych odpowiednich programów gromadzenia danych. Państwa członkowskie, które nie zezwalają swoim statkom na połowy i zatrzymywanie na statku, przeładunek lub wyładunek rekina ostronosego w północnym Atlantyku zgodnie z ust. 2 i 3, również odnotowują w swoich programach obecności obserwatorów liczbę martwych odrzutów i żywych uwolnień rekina ostronosego w północnym Atlantyku. Komisja zgłasza te dane Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki.”;

25) dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Artykuł 36a

Gromadzenie danych dotyczących rekinów

1. Państwa członkowskie wdrażają programy gromadzenia danych, które zapewniają przekazywanie ICCAT dokładnych danych dotyczących połowu, nakładu połowowego, wielkości i odrzutów w przypadku rekinów, w pełnej zgodności z wymogami dotyczącymi przekazywania danych w ramach zadania I i II.

2. Zgodnie z załącznikiem 1 do zalecenia 18-06 państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje arkusze kontroli wdrażania przepisów dotyczących rekinów, w tym informacje na temat działań, które podjęły na szczeblu krajowym w celu monitorowania połowów oraz ochrony rekinów i zarządzania nimi.”;

26) dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Artykuł 44a

System monitorowania statków

W uzupełnieniu przepisów art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r.⁵ każde państwo członkowskie zapewnia, aby satelitarne urządzenia lokacyjne statków rybackich pływających pod jego banderą stale działały oraz aby informacje gromadzono i przekazywano co najmniej raz na godzinę w przypadku okrężnic.”;

27) W art. 54 wprowadza się następujące zmiany: ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, musi być zgodne z formatem i układem określonym przez sekretarza wykonawczego ICCAT i zawierać następujące informacje:

- nazwa statku, numer w rejestrze;
- numer w rejestrze ICCAT (jeżeli dotyczy);
- numer IMO;
- poprzednia nazwa (jeżeli dotyczy);
- poprzednia bandera (jeżeli dotyczy);
- wcześniejsze informacje o usunięciu z innych rejestrów (jeżeli dotyczy);
- międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy;
- rodzaj statków, ich długość, pojemność rejestrowa brutto i ładowność;
- imię i nazwisko lub nazwa oraz adres właściciela lub właścicieli oraz operatora lub operatorów;
- rodzaj dozwolonego przeładunku (tj. w porcie lub na morzu);
- okres ważności upoważnienia do przeładunków.”;

28) dodaje się art. 58a w brzmieniu:

„Artykuł 58a

Zdrowie i bezpieczeństwo obserwatorów w programach obecności obserwatorów regionalnych ICCAT

„1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego statki, na których znajduje się obserwator regionalny ICCAT, były wyposażone w odpowiedni sprzęt bezpieczeństwa podczas całego rejsu, obejmujący:

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- a) tratwy ratunkowe o wystarczającej pojemności dla wszystkich osób znajdujących się na statku i posiadające świadectwo inspekcji ważne przez cały czas obecności obserwatora;
- b) kamizelki ratunkowe lub kombinezony ratunkowe w wystarczającej liczbie dla wszystkich osób znajdujących się na statku i zgodne z odpowiednimi normami międzynarodowymi; oraz
- c) właściwie zarejestrowaną radiopławę EPIRB oraz transponder radarowy do celów poszukiwania i ratownictwa (SART), które muszą funkcjonować do zakończenia obecności obserwatora.

2. Statki państw członkowskich, na których przebywa obserwator regionalny ICCAT, opracowują i wdrażają plan działania na wypadek sytuacji nadzwyczajnej (EAP), który ma być realizowany w przypadku śmierci obserwatora, jego zaginięcia lub podejrzenia, że wypadł on za burtę, cierpi na poważną chorobę lub odniósł obrażenia zagrażające jego zdrowiu, bezpieczeństwu lub dobrostanowi lub został zaatakowany, zastraszony, był nękanym lub że pod jego adresem wysuwano groźby. Takie EAP muszą obejmować między innymi elementy zawarte w załączniku 1 do zalecenia 19-10.

3. Statki państw członkowskich, na których przebywa obserwator regionalny ICCAT, przedkładają Komisji swoje EAP w celu umieszczenia ich na stronie internetowej ICCAT. Nowe lub zmienione EAP są bezzwłocznie przekazywane Komisji w celu umieszczenia ich na tej stronie internetowej.

4. Obserwator w ramach programu obecności obserwatorów regionalnych ICCAT może przebywać na statkach unijnych tylko wtedy, gdy przedłożyły one EAP. Ponadto jeżeli Komisja, na podstawie informacji zawartych w EAP, stwierdzi niezgodności z normami określonymi w załączniku 1 do zalecenia 19-10, może podjąć decyzję o wstrzymaniu oddelegowania obserwatora na statek danego państwa członkowskiego bandery do czasu, gdy niespójność zostanie w wystarczającym stopniu usunięta.”;

29) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) obecność obserwatorów obejmującą co najmniej 5 % nakładu połowowego w każdych połowach przy użyciu takli pelagicznych, okrężnic, węd, pułapek, sieci skrzelowych i włoków;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Procentowy stopień obecności będzie mierzony:

- a) w przypadku połowów przy użyciu okrężnic – w liczbie zestawów lub rejsów;
- b) w przypadku połowów przy użyciu takli pelagicznych – w liczbie dni połowowych, zestawów lub rejsów;

- c) w przypadku połowów przy użyciu kliprów tuńczykowych i pułapek – w liczbie dni połowowych;
- d) w przypadku połowów z wykorzystaniem sieci skrzelowych – w liczbie godzin lub dni połowowych; oraz
- e) w przypadku połowów przy użyciu włoków – w liczbie zaciągów lub dni połowowych.”;

30) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 63

Obowiązki obserwatorów naukowych

1. Każde państwo członkowskie wymaga od obserwatorów między innymi, aby:

- a) rejestrowali i zgłaszali informacje dotyczące działalności połowowej statku, na którym prowadzą obserwacje, w tym co najmniej:
 - (i) gromadzenie danych, które obejmuje oszacowanie całkowitego połowu gatunków docelowych, odrzutów i przyłowy (w tym rekinów, żółwi morskich, ssaków morskich i ptaków morskich), oszacowanie lub pomiar – na ile to możliwe – składu wielkościowego, stan okazów (tj. zatrzymane, odrzucone martwe, uwolnione żywe) i próbki biologiczne do analizy cyklu życiowego (na przykład gonady, kolce, łuski);
 - (ii) zgromadzone i zareportowane informacje na temat wszystkich znalezionych znaczków;
 - (iii) informacje dotyczące operacji połowowych, w tym miejsce połowu według szerokości i długości geograficznej; informacje dotyczące nakładu połowowego (na przykład liczba zestawów, liczba haków itp.); datę każdej operacji połowowej, w tym, w stosownych przypadkach, godziny rozpoczęcia i wstrzymania działalności połowowej; informacje na temat wykorzystania przedmiotów powodujących koncentrację ryb, w tym FAD; oraz informacje na temat ogólnego stanu uwolnionych zwierząt związane ze wskaźnikami przeżywalności (tj. martwe lub żywe, ranne itp.);
- b) obserwowali i rejestrowali przypadki, w których zastosowano środki ograniczania przypadkowych połowów, oraz zgłaszali inne istotne informacje;
- c) w miarę możliwości obserwowali i raportowali warunki środowiskowe (np. stan morza, parametry klimatyczne i hydrologiczne itp.);
- d) obserwowali i rejestrowali przypadki zastosowania FAD, zgodnie z programem obecności obserwatorów regionalnych ICCAT przyjętym w ramach wieloletniego programu ochrony tuńczyka tropikalnego i zarządzania nim; oraz

e) wykonywali wszelkie inne zadania naukowe zgodnie z zaleceniami Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki i uzgodnione przez Komisję.

2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby obserwatorzy:

- a) nie ingerowali w wyposażenie elektroniczne statku;
- b) znali procedury awaryjne na statku, w tym lokalizację tratw ratunkowych, gaśnic i apteczek pierwszej pomocy;
- c) porozumiewali się w razie potrzeby z kapitanem w istotnych kwestiach dotyczących obserwatorów i ich zadań;
- d) nie utrudniali ani nie zakłócali działalności połowowej i zwykłych działań statku;
- e) uczestniczyli w spotkaniach podsumowujących z odpowiednimi przedstawicielami instytutu naukowego lub krajowego organu odpowiedzialnego za realizację programu obecności obserwatorów.

3. Kapitanowie statków, na które obserwator został oddelegowany:

- a) umożliwiają odpowiedni dostęp do statku i jego operacji;
- b) umożliwiają obserwatorowi skuteczne wykonywanie obowiązków, w tym poprzez:
 - (i) zapewnienie odpowiedniego dostępu do narzędzi połowowych, dokumentacji (w tym elektronicznych i papierowych dzienników połowowych) oraz połowu;
 - (ii) komunikowanie się w dowolnej chwili z odpowiednimi przedstawicielami instytutu naukowego lub organu krajowego;
 - (iii) zapewnienie odpowiedniego dostępu do elektronicznych i innych urządzeń istotnych dla działalności połowowej, w tym między innymi do:
 - satelitarnych urządzeń nawigacyjnych,
 - elektronicznych środków komunikacji;
 - (iv) zapewnienie, by nikt na statku poddanym obserwacji nie uszkadzał ani nie niszczył sprzętu ani dokumentacji należących do obserwatora; nie utrudniał ani nie zakłócał pracy obserwatora, ani nie działał w inny sposób, który mógłby bez uzasadnienia uniemożliwić obserwatorowi wykonywanie jego obowiązków;
- c) zapewniają obserwatorom zakwaterowanie, w tym miejsce do spania, wyżywienie i odpowiednie warunki sanitarne i medyczne, takie same, jakimi dysponują oficerowie;

d) zapewniają obserwatorowi odpowiednie miejsce do wykonywania zadań na mostku lub w sterowni, jak również miejsce na pokładzie odpowiednie do wykonywania zadań obserwatora.

4. Każde państwo członkowskie:

a) nakłada na swoje statki wymóg, aby podczas połowów gatunków ICCAT był na nich obecny obserwator naukowy zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;

b) nadzoruje bezpieczeństwo swoich obserwatorów;

c) zachęca, w miarę możliwości i w stosownych przypadkach, swój instytut naukowy lub organ krajowy do zawierania porozumień z instytutami naukowymi lub organami krajowymi innych państw członkowskich lub CPC w celu wymiany między nimi raportów obserwatorów oraz danych przedstawianych przez obserwatorów;

d) podaje w sprawozdaniu rocznym – do użytku Komisji i Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki – szczegółowe informacje dotyczące wdrożenia zalecenia ICCAT 16-14, które obejmują:

(i) informacje na temat struktury i kształtu ich programów obecności obserwatorów naukowych, w tym między innymi:

- docelowy poziom obecności obserwatorów w podziale na łowiska i rodzaj narzędzi połowowych, jak również to, w jaki sposób jest on mierzony;
- dane, które muszą zostać zgromadzone;
- stosowane protokoły gromadzenia i przetwarzania danych;
- informacje na temat sposobu wybierania statków na potrzeby osiągnięcia celu wyznaczonego przez państwa członkowskie w zakresie docelowego poziomu obecności obserwatorów;
- wymogi w zakresie przeszkolenia obserwatorów; oraz
- wymogi w zakresie kwalifikacji obserwatorów;

(ii) liczbę monitorowanych statków, osiągnięty poziom obecności obserwatorów w podziale na łowiska i rodzaj narzędzi połowowych oraz szczegółowe informacje na temat sposobu obliczenia poziomu obecności obserwatorów;

e) po pierwszym przekazaniu informacji wymaganych na mocy lit. d) ppkt (i), zgłasza zmiany w strukturze lub kształcie swoich programów obecności obserwatorów w sprawozdaniach rocznych wyłącznie wtedy, gdy zmiany takie mają miejsce. Informacje wymagane zgodnie z lit. d) ppkt (ii) państwa członkowskie nadal przekazują Komisji co roku;

f) każdego roku, za pomocą wskazanych formatów elektronicznych, które są opracowywane przez Stały Komitet ds. Badań Naukowych i Statystyki, przekazuje Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki informacje zebrane w ramach krajowych programów obecności obserwatorów w celu wykorzystania przez Komisję, w szczególności na potrzeby oceny stad i na potrzeby innych celów naukowych, zgodnie z obowiązującymi procedurami dotyczącymi innych wymogów dotyczących przekazywania danych oraz z krajowymi wymogami poufności;

g) zapewnia stosowanie rzetelnych protokołów gromadzenia danych przez obserwatorów podczas wykonywania ich zadań, o których mowa w pkt 1, w tym, w razie konieczności i w stosownych przypadkach, wykorzystywanie fotografii.”;

31) w art. 66 dodaje się ust. 4 i 5:

„4. Każde państwo członkowskie dokonuje corocznie inspekcji co najmniej 5 % operacji wyładunku i przeładunku prowadzonych przez statki rybackie państw trzecich w wyznaczonych portach.

5. Państwa członkowskie bandery rozpatrują zgłoszenia naruszeń pochodzące od inspektorów państwa portu i podejmują działania w związku z tymi zgłoszeniami na podobnej podstawie, jak w przypadku zgłoszeń od własnych inspektorów, zgodnie z prawem krajowym.”;

32) dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Artykuł 66a

Obserwacja statków

1. Państwa członkowskie gromadzą jak najwięcej informacji w ramach działań inspekcyjnych i nadzorczych, które ich właściwe organy prowadzą na obszarze objętym konwencją ICCAT, w przypadku zaobserwowania, że unijny statek rybacki, statek rybacki państwa trzeciego lub statek bez przynależności państwowej prowadzi połowy lub działania związane z połowami (np. przeładunek), co do których domniemywa się, że stanowią nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (połowy NNN).

2. Państwa członkowskie gromadzą informacje na temat obserwacji statków zgodnie z arkuszem informacyjnym dotyczącym obserwacji określonym w załączniku do zalecenia ICCAT 19-09.

3. W przypadku gdy statek jest zaobserwowany zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie, które dokonało obserwacji, bez zbędnej zwłoki zgłasza to właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub CPC bandery lub państwa bandery niebędącego CPC zaobserwowanego statku i przekazuje tym organom wszelkie zarejestrowane obrazy statku oraz:

a) jeżeli zaobserwowany statek pływa pod banderą państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery bez zbędnej zwłoki podejmuje odpowiednie działania w odniesieniu do danego statku. Zarówno państwo członkowskie,

które dokonało obserwacji, jak i państwo członkowskie bandery zaobserwowanego statku przekazują Komisji i Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) informacje na temat obserwacji, w tym szczególne informacje na temat wszelkich podjętych działań następczych;

b) jeżeli zaobserwowany statek pływa pod banderą innej CPC, państwa niebędącego CPC, pływa pod nieokreśloną banderą lub nie posiada przynależności państwowej, państwo członkowskie, które dokonało obserwacji, bez zbędnej zwłoki przekazuje Komisji i EFCA wszystkie odpowiednie informacje związane z obserwacją. W stosownych przypadkach Komisja przekazuje informacje związane z obserwacją sekretariatowi ICCAT.”;

33) w art. 71 ust. 1 datę „20 sierpnia” zastępuje się datą „1 sierpnia”;

34) w art. 73 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. a) odesłanie do załącznika II zastępuje się wyrażeniem „załącznika I”;

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„j) ograniczeń zdolności połowowej w odniesieniu do tuńczyków tropikalnych na mocy art. 5a w związku z raportowaniem rocznego planu połowowego dotyczącego zdolności połowowej, o którym mowa w ust. 2, a także liczby statków pomocniczych, o których mowa w ust. 3;

k) planów zarządzania w odniesieniu do FAD na mocy art. 9 w zakresie liczby boi instrumentalnych, o której mowa w ust. 4;

l) wymogów dotyczących FAD zgodnie z art. 10 ust. 1;

m) informacji, które mają być przekazywane na temat rozmieszczenia FAD przez statki zgodnie z art. 11 ust. 1, informacji i informacji sprawozdawczych, o których mowa w ust. 2, oraz gromadzenia i zgłaszania przypadków utraty FAD, o których mowa w ust. 3;

n) okresów zakazu rozmieszczania FAD na podstawie art. 14 ust. 1 oraz minimalnego poziomu obecności obserwatorów na podstawie art. 14 ust. 2;

o) ograniczeń liczby statków połowiących tuńczyka białego w północnym Atlantyku na podstawie art. 17;

p) przenoszenia kwot na kolejny rok w przypadku opastuna na podstawie art. 8a;

q) przenoszenia kwot na kolejny rok na podstawie art. 17b w przypadku tuńczyka białego w północnym i południowym Atlantyku;

- r) przenoszenia kwot na kolejny rok na podstawie art. 18b w przypadku włócznika północnoatlantyckiego i południowoatlantyckiego;
- s) planu zarządzania włócznikiem północnoatlantyckim na podstawie art. 18;
- t) warunków zezwalania na połów i zatrzymywanie rekinów ostronosych na podstawie art. 33 ust. 2;
- u) wymogów mających na celu maksymalizację przeżywalności żółwi morskich na podstawie art. 41;
- v) minimalnego poziomu obecności obserwatorów na podstawie art. 61 ust. 1 lit. a) i pomiaru tego poziomu na podstawie art. 61 ust. 2.”;

- 35) załącznik I do rozporządzenia (UE) 2017/2107 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../2022 ustanawiającym wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylającym rozporządzenie (UE) 2016/1627

W rozporządzeniu (UE) XXX/2022 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 ust. (...) dodaje się lit. a) i b) w brzmieniu:

„a) do dnia 25 maja każdego roku państwa członkowskie, w których prowadzona jest hodowla lub tucz, wypełniają i przekazują Komisji coroczne deklaracje dotyczące przenoszenia.

Deklaracja obejmuje:

- ilości (wyrażone w kg) oraz liczbę ryb do przeniesienia,
- rok połowu,
- przeciętną masę,
- CPC bandery,
- odniesienia do BCD odpowiadającego przenoszonym połowom,
- nazwę i numer ICCAT miejsca hodowli lub tuczu,
- numer sadza, oraz
- informację o odłowionych ilościach (wyrażonych w kg) po zakończeniu odłowu.

b) ilości przeniesione zgodnie z powyższym ustępem są umieszczane w oddzielnych sadzach lub szeregu sadzów w miejscu hodowli lub tuczu według roku połowu.”;

2) w art. 46 ust. (...) dodaje się lit. a) i b) w brzmieniu:

„a) państwa członkowskie nie umieszczają tuńczyka błękitnopłetwego w miejscu hodowli lub tuczu niezatwierdzonym przez państwo członkowskie lub CPC lub niewymienionym w prowadzonym przez ICCAT rejestrze miejsc hodowli lub tuczu;

b) państwa członkowskie, w których prowadzona jest hodowla lub tucz, zapewniają, by złowiony tuńczyk błękitnopłetwy był umieszczany w oddzielnych sadzach lub szeregu sadzów oraz rozdzielany według państwa członkowskiego bandery lub CPC pochodzenia. Na zasadzie odstępstwa, jeżeli tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony w ramach wspólnej operacji połowowej między różnymi państwami członkowskimi, państwa członkowskie, w których prowadzona jest hodowla lub tucz, zapewniają, aby tuńczyk błękitnopłetwy był umieszczany w oddzielnych sadzach lub szeregu sadzów i rozdzielany w oparciu o wspólne operacje połowowe.”.

Artykuł 3 *Wejście w życie*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący